

OZNANILA

ŽUPNIJE GALICIJA

21. junij 2026

NEDELJA	12. MED LETOM
21.06.	<i>10.00 za rajne Kremšove</i>
Ponedeljek	Janez Fisher in Tomaž More
22.06.	<i>19.00 za +Ivana in Ivano Podvršnik, obl.</i>
Torek	Jožef Cafasso
23.06.	
Sreda	Rojstvo Janeza Krstnika
24.06.	
Četrtek	Dan državnosti – državni praznik
25.06.	<i>19.00 za +Antonijo in Franca Krulec</i>
Petek	Ciril Aleksandrijski
26.06.	<i>19.00 za +Ivana, Geliško in Ivico Videnšek</i>
Sobota	Ema Krška
27.06.	
NEDELJA	13. MED LETOM
28.06.	<i>10.00 za rajne starše Videnšek in Volf</i>

Evangelij dne 21. 6. 2026
12. nedelja med letom

»Ne bojte se torej! Vi ste vredni več kakor veliko vrabcev«
(Mt 10,31).

Evangelij

Jezus nam vliva pogum

Iz svetega evangelija po Mateju ([Mt 10,26-33](#))

Tisti čas je rekel Jezus svojim apostolom: »**Ne bojte se** ljudi! Nič ni zakritega, kar se ne bo razodelo, in skritega, kar se ne bo spoznalo. Kar vam pravim v temi, povejte pri belem dnevu; in kar slišite na uho, oznanite na strehah. **Ne bojte se** tistih, ki umorijo telo, duše pa ne morejo umoriti. Bojte se rajši tistega, ki more dušo in telo pogubiti v pekel! Ali ne prodajajo dveh vrabcev za en novčič? In vendar nobeden od njiju ne pade na zemljo brez vašega Očeta. Vam pa so celo vsi lasje na glavi prešteti. **Ne bojte se** torej! Vredni ste več kakor veliko vrabcev. Vsakega torej, ki me bo priznal pred ljudmi, bom tudi jaz priznal pred svojim Očetom, ki je v nebesih. Kdor pa me bo zatájil pred ljudmi, ga bom tudi jaz zatájil pred svojim Očetom, ki je v nebesih.«

PRIZNAJMO JEZUSA PRED OSTALIMI LJUDMI

V današnjem evangeliju se mi je pogled ustavil ob misli: *»Vsakega torej, ki bo priznal mene pred ljudmi, bom tudi jaz priznal pred svojim Očetom, ki je v nebesih.«* Ne vem sicer, koliko vam pomeni večnost, statistike namreč govorijo, da mnogi ne verujejo v posmrtno življenje. Zame je večnost vsekakor cilj našega zemeljskega potovanja in končni cilj našega romanja vere. Upam, da si tja želimo, in upam, da bomo tja tudi prišli.

No, o tem, kaj je ena od nalog, da tja pridemo, pa smo slišali v evangeliju: priznati Jezusa pred ljudmi, da nas bo on priznal pred svojim Očetom, ki je v nebesih. Kaj naj bi pomenilo priznati Jezusa? Najbrž to, da živimo po veri. Verovati pomeni živeti, kakor je živel Jezus. Priznati ga, pa pomeni verovati. Če torej potegnemo črto, lahko rečemo, da pomeni priznati Jezusa pred ljudmi, živeti, kot je živel on. Vse naše delovanje in govorjenje naj bi bilo v prvi vrsti pričevanje življenja.

Jezusovo življenje pa bi lahko tokrat strnili v njegove besede, ko pravi: *»Ne nabirajte si zakladov na zemlji, kjer uničujeta molj in rja in kjer tatovi vlamljajo in kradejo; nabirajte pa si zaklade v nebesih, kjer jih ne uničujeta ne molj ne rja in kjer tatovi ne vlamljajo in ne kradejo. Kjer je namreč tvoj zaklad, tam bo tudi tvoje srce.«* Najbrž je pomembneje živeti po tem Jezusovem nasvetu in pričevati z življenjem, kot pa se v prvi vrsti razglašati za kristjana, pa tega ne živeti.

K veri nujno sodi tudi temeljno življenjsko ravnovesje, ki ne pozna strahu. Jezus svoje ves čas opogumlja in vsak ve realno: kdor se njemu pridruži, tega ne čaka neko spokojno, lahko življenje, ampak življenje, ki bo prineslo s seboj veselje in bolečino, priznanje in sovraštvo. Kristjani moramo vedno računati z možnostjo nerazumevanja, zaničevanja, preganjanja ... To je še toliko bolj aktualno v današnji družbi, ki je pogosto uperjena proti krščanstvu. Nič čudnega torej, če se prikradeta tesnoba in strah. Vsi pa se moramo bati edino *»tistega, ki more dušo in telo pogubiti v pekel«*.

Ne bojmo se! Gospod je z nami vedno in povsod.

E. Mozetič

